Bonifacius VIII, Pont. Max. (formerly Benedetto Gaetano): Liber sextus Decretalium (with gloss of Johannes Andreae). Ed: Sebastian Brant. Add: Johannes Andreae: Super arboribus consanguinitatis et affinitatis. Clemens V: Constitutiones; the 'Summaria' and 'Divisiones' of Andreae, Dominicus de Sancto Geminiano, and others; and the 'Decretales extravagantes

Basel: Johann Froben, 1 Sept. 1494 Seite 127

possum. tertio quia eiꝰ cui sum subiectꝰ ecclesiastica vel epali iurisditione conseruator esse non possum. quarto q2 cōseruator nō subdelegat nisi fm formā hic positā. quinto q2 cōseruator excedens metas ptātis sue suspē/sus est ab officio: hec patēt ex textu. sextū addidi. s. in glo. idē i delega/to. septimuz fm opi. in glo. vñ si. Loctauū q2 ꝯser uatores dant ad futura delegati non vt scpsi post Inno. s. ð resti. spo. audita. i pn. Jo. an.

one añ ⁊ determinatiōe: quā habes. j. eo. psenti: ⁊. c. se. sed qd dices: pōt negatꝰ cardinalis ꝯferre bñficia: qꝛ collatio deuoluta est ad papā ꝑ late. conci. videt ꝙ sic: ꝑ decre. s. de pben. c. pe. vbi legatꝰ tale bñficiū ꝯtulit. dicebat ibi Vin. ꝙ talis legatꝰ h non poterat sine speciali mādato: et ido ibi īstiterat ipe legatꝰ apud papā ꝙ illā col/latione ꝯfirma/ret: et sic faceret illā valere. Hof. ibi repꝑhendebat Vin. ⁊ Inno. cō cor. ibi Goffre. ⁊ Guil. in spe. ti. de legato. §. nūc tractemus. circa pn. ꝗ oēs dicunt ꝙ legatꝰ de late re bñ pōt ꝯferre talia bñficia ꝑ p dictā decre. imo dicit Hof. ꝙ illa pcipue. pōt ꝯferre ꝗ sūt ad papā deuoluta: cuiꝰ vi ces gerit i ꝓuin/cia allegabat eti am decre. s. e. di lectꝰ. ⁊. s. ð iure pa. cū dilectꝰ. ꝓ h etiā bñ fa. s. e. li. ð elec. si abba tē. ij. rñso. vbi cō firmat electiões ꝗꝝ confirmatio

a Dino. ḡ si/ne aliq̄ ope exce/ptiōis: ⁊ faciat qð dixi. s. de re/scrip. c. j. ⁊. eo. ti. statutum. in fi.

Offi/cij. Et p mo ponit Innocen. ꝓemiū ad dicen da: vsqꝫ ibi Pro inde. Scðo po/nit statutū dele/gatis non cardi nalibꝰ vsqꝫ ibi: Nō i fratribus. ibi ponit de car/dinalibꝰ vsqꝫ in fi. Scias ꝙ au ctor huiꝰ decre. Inno. glosauit hāc decre. Jo. an.

ꝯtra premissa: vel eoꝝ aliqð a attētari ꝯtigerit: oīno decer nimꝰ irritū ⁊ inane. De offi/cio legati. Innocētius. iiij. Legati non cardinales sine speciali mādato iure legatio nis bñficia ꝯferre nō pñt: sꝫ legati cardinales hoc bene possunt. Jo. an. Caplm. I.

Officij nr̄i debitū remedijs īuigilat subditorū: q2 dū eoꝝ excutimꝰ one ra: dum scādala remouemꝰ: nos in eoꝝ quiete quiescimꝰ b ⁊ fouemur in pace. Pro/inde psenti decreto statuimꝰ c vt eccl'ie romane legati: quā tūcūqꝫ plenam legationē ob tineant: siue a nobis missi fu d erint: siue suarū pretextu ec/e clesiarum legationis sibi vē/dicent dignitatē: ex ipius le f gationis munere: cōferendi beneficia nullam habeāt po testatē: nisi hoc alicui specia liter duxerimꝰ indulgendū. g Nō in fratribꝰ nostris le gatione fungentibꝰ: nolumꝰ obseruari: q2 sicut honoris i prerogatiua letātur: sic eos auctoritate fungi volumus k ampliori. Clemēs qrtꝰ. S. ti. sancte Cecilie psbro cardi nali apo. se. legato.

Legatus habet ordinariam vnde per mortem pape non expirat eius officium. h. d. Jo. an. Capitulum. II.

Legatos: quibus i cer/tis prouincijs cōmitti tur legationis officium: vt l ibidem euellant ⁊ dissipent: m edificēt atqꝫ plātēt: ꝓuincia rum sibi cōmissarū: ad instar n ꝓcōsulum: ceterorūqꝫ psidū

b Pace. ad h ꝓemium cōcor. ꝓemium huius li. ⁊. j. de resti. spo. fre/quens. c Legati. tria genera legatorū distinguit hec decre. ⁊ lꝫ quo ad q̄dam nō sit i illis imparitas: vt dixi. s. de rescri. statutū. j. rñ. in glo. q2 verbum. tñ quo ad alia est imparitas. scꝫ in excōicatos absoluendo: vt s. eo. c. pe. ⁊ in cōfirmationibus exemptoꝝ. s. eo. li. de elec. si abbatē. ⁊ in cognoscēdo de causis exemptoꝝ et illos puniēdo. j. de ꝟb. sig. c. j. ⁊ in collationibꝰ bñficioꝝ vt h. ⁊ ꝗ dicāt esse legati ð latere pape: no. s. e. c. pe. et ꝙ cardinales dicant esse de latere patꝫ. j. dum dicit: qð in fratribꝰ nr̄is ⁊c. Inde Bern. ad Eugeniū. nō di co te sanū dolentē latera: loquens de cardinalibꝰ Jo. mo. Jo. an. d Eccl'iaꝝ suaꝝ. sicut cantuarieñ. ⁊ eboraceñ. s. e. c. j. ⁊ de ap. c. j. cum si. e Legatio/nis. q. d. si alio iure h eis cōpeteret: legatio illud nō pri uat. f Ptātez. ꝯ. s. de sup. neg. pla. lr̄as. vbi lega ti ꝗ cardinales nō erant: vt ibi ptꝫ: ex suprascriptione bñficia ꝯferūt: dic ꝙ illud fuit ex speciali mādato: ⁊ sic nō ꝯdicit: sed ꝯcordat ei qð statim sequit nisi hoc ⁊c. multa ḡ licēt ex speciali demādatione que ex generali ꝟtute legis nō licēt: de his vide. s. ti. ꝓxi. is cui. in fi. g Fratribꝰ nostris. no. q2 cū papa ꝓmiscue de car/dinalibꝰ loquit vocat illos fratres ⁊ sic h itelligit de cardinalibꝰ etiā nō epis fm Fran. Ii specialiter: epos cardinales vocat fratres: reliqs filios. s. de testi. lꝫ. iij. de pbē. dilecto. in pn. Jo. an. h Legatiōe. repe te. eccl'ie romane: de q̄. s. tractauerat. i Preroga tiua. ꝯcor. s. ti. ꝓx. c. vl. §. j. ⁊. j. de ꝓui. ne aliqui. k Ampliori. vñ bñficia ꝯferre poterūt: cū restricti/

spectat ad papā: ⁊. j. ð ꝟ. sig. c. j. j. rñso. ꝙ ḡ petūt pdi/cta decre. pe. ille legatꝰ ꝙ papa collationē ꝑ eū factā ꝓ seq̄ret benigno affectu itelligat ꝗ ad facti executiōeꝫ: q2 legato nō parebat. Certū ē aūt ꝙ legatꝰ etiā ð late/re nō pt ꝯferre bñficia vacātia i curia sine spāli māda/to: vt. j. ð pbē. lꝫ. i fi. qð itelligo infra mensem: vt co. ti. statutū. Et no. ꝙ vbi ē legatꝰ cardinalis i ꝓuincia: vel aliꝰ habēs spāle mādatū: possent tres ꝯcurrere i colla/tione bñficij. s. papa: legatꝰ ⁊ ordinarius: ⁊ si apparet ꝗs pmo ꝯtulerit nō ē dubiū: si ꝟo nō apparet ꝗs pmo ꝯtulerit: tene qð habes. j. ð pbē. si a sede. Jo. an.

Legatos. Duo facit: pmittit ⁊ ꝓbat declara tiōis cām. scðo declarat ibi: pñti. Jo. an. Extrauagās fuit eiusdē clemētis: ⁊ icipiebat ex pte. ⁊ approbat hec decre. qð no. Jo. vij. q. j. sicut vir. ⁊. xxv. q. ij. igit Jo. ð deo i q̄stionibꝰ suis. i pn. Inno. ð offi. dele. lꝫ. Host. ð resti. in inte. cum ex lr̄is: ⁊. s. eo. c. vl. ⁊ Guil. in spe. eo. ti. §. supest. ꝟ. qd de sn̄ia: ⁊. § finitur. ver. pone ḡ. ⁊ ꝟ. se. Et no. q2 lꝫ decre dirigat legato cardinali: tñ in/distincte loquit de oībus legatis ⁊ sic dixit Fran. s. c. ꝓxi. fuisse seruatū post mortē istiꝰ clemētis in archi/episcopo Rauēnati. Jo. an. ex quo infert postea so/lutionem ad ipsum legatum querentem: quod etiam patet ex eo quod. j. dicit: ceterorumqꝫ presidum. licꝫ ergo quod ad quedam sit differentia inter eos: vt di/s. c. proxi. non tamen quo ad hoc: vt vides. Ed.

l Dissipent. vitia.

m Plantent. virtutes: ⁊ ista proprie sunt ordinari/orum. s. de offi. ordi. c. j. n Proconsulum. lega/tos cardinales equiparat ꝓconsulibus: reliquos pre/

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-851/0127
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG